



עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים
כרשת כי תצא תשע"ט

סליחות
נאמנות
סיפור לשבת



עזרי היה עובד נאמן במפעל השטיחים שבו הוא עבד. הכל אהבו אותו: מהעובדים הפשוטים ועד לבחירי המפעל. הוא היה מסור לעבודתו וגם אהב לעזור לאחרים. כאשר סיים את המשימות שהיה אמור לבצע באותו היום, פנה עזרי לחבריו ושאל אותם כיצד יוכל לעזור להם. מאז שעזרי נכנס לעבודה במפעל לפני כשנה, תפוקת המפעל השתפרה מאוד. העובדים הצליחו לסיים את משימותיהם בזמן, וכך היו כולם מתקדמים למשימות הבאות.

עברו החודשים וחודש אלול הגיע. עזרי נוהג ללכת לסליחות במניין באופן קבוע. הוא מעולם לא החמיץ זאת. גם השנה תכנן עזרי לומר סליחות במניין כמו תמיד, אלא שמניין הסליחות היחיד ביישוב הקטן בו הוא גר מתקיים בשעה שבע בבוקר, לפני תפילת שחרית. עזרי ידע שאם הוא יאמר סליחות במניין הזה, הוא יאלץ לאחר בשעה לעבודה.

עזרי לא רצה לוותר על הסליחות במניין ופנה למנהל המפעל. מנהל המפעל לא היה שומר תורה ומצוות, אבל עזרי קיווה שהוא יבין לליבו. "אדוני המנהל יודע שמנהג רבים מהדתיים לומר סליחות בחודש זה במניין. אני אאלץ לשם כך לאחר בתקופה הקרובה בשעה בכל בוקר. האם זה בסדר מבחינתך?"

בדרך כלל המנהל היה אדם טוב, אבל הפעם הוא הפתיע בתשובה שלילית נחרצת: "לא, עזרי. אתה יודע שהמפעל מתנהל כיום רק בזכותך. אני יכול לוותר על שעת עבודה שלך במשך כל החודש. זה לא ייתכן!"

עזרי הצטער לשמוע את התשובה, הוא ניסה לשכנע את המנהל אך המנהל התעצבן ואמר: "עזרי, תשובתי לא תשתנה. אתה צריך להתייצב כאן בשעה הרגילה מדי יום". המנהל לא הסתפק בכך והוסיף: "ואם זה לא יקרה, אני אצטרך לשקול שוב את העסקתך כאן".

התלבטותו של עזרי היתה קשה מאוד. הוא לא היה בטוח שעליו לסכן את מקום עבודתו כדי להתפלל סליחות במניין. מצד שני הוא הרגיש שהוא לא מסוגל לוותר על מנהגו החשוב. בסוף הגיע עזרי לכלל החלטה: אני לא מוותר על הסליחות, ויהי מה.

עזרי החל ללכת לסליחות מדי בוקר, וכצפוי נאלץ לאחר בשעה לעבודה. עזרי ידע שהדבר עלול לעלות לו ביותר, אך החלטתו היתה אמיצה.

בימים הראשונים מנהל המפעל העלים עין ולא אמר לו דבר. אבל אחרי כשבוע שלח המנהל את אחד העובדים: "קרא בבקשה לעזרי בדחיפות!"

עזרי הפסיק את העבודה ופנה לחדר המנהל. הוא ציפה לשיחת נזיפה, אולי אפילו להודעת פיטורין.

אך כשנכנס עזרי לחדר המנהל נכונה לו הפתעה: המנהל ישב ליד השולחן כשעל פניו חיוך רחב. על השולחן היו שתי כוסות תה מהבילות, וצלחות שעליהן פרוסות עוגה משובחת.

"שב, עזרי ידידי", פנה אליו במאור פנים. עזרי לא הבין מה קורה.

"עזרי, דע לך שמעולם לא חשבתי לרגע למנוע ממך את אמירת הסליחות. בוודאי ובוודאי שלא חשבתי לפטר אותך", אמר המנהל. "כשבאת לבקש ממני לאחר מדי יום לצורך אמירת הסליחות, חשבתי מיד לומר לך: 'בוודאי! אתה העובד מספר אחת כאן, אין שום בעיה שתאחר לצורך חשוב שכזה!'. אבל אז נזכרתי במשהו וידעתי שזו ההזדמנות שלי לבצע אותו".

עזרי לא הבין על מה המנהל מדבר, אבל הוא המשיך להקשיב בסקרנות. "עזרי, אתה יודע שאתה באמת העובד מספר אחת במפעל. המפעל איתך הוא לא אותו מפעל שהיה לפני שבאת. לכן כבר לפני כמה וכמה שבועות התחלתי לחשוב על אפשרות הקידום שלך. למעשה רציתי כבר למנות

אותך לסמנכ"ל... אלא שהיתה לי מניעה אחת. עם כל העבודה הנהדרת שלך, אתה עובד במפעל תקופה קצרה של פחות משנה. זו תקופה שאינה מספיקה כדי לוודא שאתה אכן אדם נאמן. כדי שתהיה סמנכ"ל אני חייב לדעת שאתה אדם ששומר אמונים למקום עבודתו. דבר שכזה קשה לדעת אחרי תקופה של כמה חודשים בלבד.

כששאלת אותי על הסליחות, החלטתי להעמיד אותך בניסיון מול הנאמנות שלך על עקרונות חשובים. עכשיו אני שמח לבשר לך, שדווקא בגלל שהחלטת שלא לוותר על המנהג החשוב שלך באמירת הסליחות במניין על אף החשש הכבד מאיבוד מקום עבודתך - אתה זוכה עכשיו בקידום ואני ממנה אותך לסמנכ"ל המפעל. כי מי שנאמן כל כך למסורת שלו ולערכים שעליהם הוא גדל, והיה נאמן גם למקום עבודתו בצורה השלמה ביותר! ועכשיו - בכבוד, תאכל מהכיבוד שהכנתי לכבוד המאורע המשמח..."

פרשה מאירה

השב תשיבם לאחיה

שְׁלוֹם חֲבֵרִים!

בְּפֶרֶשֶׁת כִּי תֵצֵא מוֹפִיעוֹת מִצְוֹת רַבּוֹת מְאֹד. אַחַת מֵהַמִּצְוֹת שֶׁבְּפֶרֶשֶׁה הִיא מִצְוַת "הַשְׁבַּת אֲבֵדָה". כָּלֵנוּ מְכִירִים אֶת הַמִּצְוָה הַזֹּאת, שְׂאוּמֶרֶת שֶׁאִם אֲנִחנוּ מוֹצֵאִים דָּבָר מֶה שֶׁאֵבֵד לְמִישֵׁהוּ מִיִּשְׂרָאֵל, עָלֵינוּ לְטַרְחַ וּלְהַחֲזִירוֹ לְבִעָלָיו.

לֹא תָמִיד זֶה קָל לְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוָה הַזֹּאת. לְפַעֲמִים כְּרוֹכִים בְּהַשְׁבַּת הָאֲבֵדָה טְרִיחָה וּמְאָמֶץ. תִּאֲרוּ לְעֵצְמָכֶם שֶׁהַלֵּכְתֶּם בְּרִחוּב וּמִצְאֲתֶם בְּצַד הַדֶּרֶךְ אֶרְנָק. אֲנִחנוּ עֲלוּלִים לַחֲשׁוֹב: מֶה זֶה הָעֵסֶק שֶׁלִּי? אֲנִי אֲמַשִּׁיךְ בְּדַרְכִּי וְאִם הַבְּעָלִים יַחֲפֹשׂוּ אֶת הָאֶרְנָק הֵם בְּטָח יִמְצְאוּ. לָמָּה עָלֵי לְטַרְחַ וּלְקַחֵת אֶת הָאֶרְנָק, לְבָרֵךְ לְמִי הוּא שֵׁיף אוּ לְהַכְרִיז עָלָיו? זֶהוּ מְאָמֶץ לֹא קָטָן!

אֲבָל הַתּוֹרָה אוֹמֶרֶת לָנוּ שֶׁעָלֵינוּ לַחֲשׁוֹב עַל חֲבֵרֵינוּ כְּאִלוּ הֵם אֲנִחנוּ מְמוֹשׁ, וְכִמוּ שֶׁנֶּאֱמַר "וְאִהְבַת לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ". לָכֵן כְּמוּ שֶׁהֵינּוּ טוֹרְחִים וּמְתַאֲמָצִים כְּדִי לְמַצּוֹא אֶרְנָק אוּ דָבָר אֲחֵר שֶׁאֵבֵד לָנוּ, כִּף עָלֵינוּ לְהַשְׁתַּדֵּל וּלְהִתְאֲמֵץ לְעֵזֹר לְחֲבֵרֵינוּ לְמַצּוֹא אֶת מֶה שֶׁאֵבֵד לָהֶם.

עַל יְדֵי הָעֲרָבוֹת הַהִדְרִית שֶׁבָּאָה לִידֵי בְטוּי בְּמִצְוַת הַשְׁבַּת הָאֲבֵדָה, אֲנִחנוּ מְתַחַבְרִים וּמְתַאֲחָדִים וְהוֹפְכִים לָעַם אֶחָד מְמוֹשׁ!

שְׁבַת שְׁלוֹם!

לרכישת מנוי לערוץ הילדים
התקשרו: 02-6461323
או באתר ערוץ מאיר לילדים



זוכה מאירי לפרשת ראה:
דוד אורן מכפר סבא!



ענו על החידות שבעלון
ואולי תזכו בפרס!
תשובות יש למלא בדף 'פרשת שבוע' באתר



כרשת כי הצא השע"ט

המסכה בפרשת

חידת חדגא:

מָצְאוּ בפרשה 3 זכירות
ושכחה אחת!



חידת פולקע:

שוקע בים,
בהיפוך אותיות = משכון



קן לציפור

מצאו 7 הבדלים בין האיורים!



Meirkids.co.il

השבוע באתר ערוץ מאיר לילדים

